

Miért nem a gyerekek kérdező az iskolában?

Számos probléma mellett a mai iskolát jellemző dolog az, hogy ott nem a gyerekek, hanem a tanárok kérdezők. A mai iskolát általában az jellemzi, hogy a tanárok elmondanak valamit, és azután kérdéseket tesznek fel, amelyek arra vonatkoznak, hogy vajon a gyerekek emlékeznek-e arra, amit a tanár mondott.

Az első probléma a tradicionális iskola felfogásával az, hogy fel kellene tennünk a kérdést, hogy a társadalom, amiben élünk, vajon a lehető legjobb-e. Ha a válasz nemleges, akkor mi értelme van annak, hogy a gyerekeket arra készítjük fel, hogy alkalmazkodjanak a tökéletlen társadalomhoz. Természetesen számos tanár vallja azt, hogy a társadalom, amiben élünk tökéletes, és akkor nincsen semmi baj azzal a tanítással, amit az iskola csinál. A probléma csak az, hogy körülnézve a társadalomban túlzottan sok problémát látunk, beszéljünk akár a fiatalokról, akár az idősebb nemzedék tagjairól.

Ha abból indulunk ki, amit fentebb elmondtunk, hogy a világ nem tökéletes (sem az iskola, sem az azon túli világ), akkor éppen arra lenne szükség, hogy olyan emberek nőjenek fel, akik változtatni akarnak, és nem ellenállni a változásnak.

Aki változást akar, annak számolni kell azzal, hogy ez nem megy véleménykülönbségek nélkül. Ha valaki nem ért egyet veled, akkor az lehetőséget ad neked arra, hogy saját nézeteidet megvizsgáljad és esetleg fejlesszed. Mindezekhez csak azt kell hozzátenni, hogy erre akkor is sor kerülhet, ha a másik fél sokkal kevesebb ismerettel rendelkezik, vagy sokkal fiatalabb, mint te vagy.

Itt ezzel kapcsolatban szeretnék egy félreértést eloszlatni: a demokratikus iskolák nem mindig minden időben harmonikusak, nem valamiféle idillről van szó: Az angliai Sands school egyik diákja Bonnie Hill írja: „Az idő legnagyobb részében az iskolában a hangulat jó, de néha rettenetes és idegesítő. Azt gondolom, hogy ez rendben van, mert az iskolagyűléseken (de nemcsak ott) meg tudjuk beszélni, hogy mi okozza ezeket a dolgokat, és mit tudunk tenni, hogy azok csökkenjenek. Ezzel azt is megtanuljuk, hogy hogyan bánjunk ilyen idegesítő helyzetekkel”. Mindezek segítségével meg lehet azt tanulni, hogy a valós életben, hogyan bánjunk hasonló helyzetekkel. Ha ezt tovább visszük láthatjuk, hogy mindez elvezet ahhoz is, hogy mit tehetünk az egész társadalomban, amikor az messze van egy ideális állapottól.

Továbbmenve számot kell vetnünk azzal a tradicionális iskolában mindenütt megtalálható nézetrel, hogy a tanárok tudják, hogy mit kell tudnia a gyerekeknek, és ha nem tudják, akkor azt meg kell tanulniuk, és a tanárok tudják, hogy milyen embernek kell lennie a gyerekeknek, és ha a gyerek nem olyan, akkor meg kell változnia. De a gyerekek tudásának, értékeinek, személyiségének elnyomása destruktív. A gyerekek a felnőtt beavatkozás hatására nem tanulják meg mindazt, amit a felnőttek elvárnak, hogy megtanuljanak, és nem változnak meg azzá az emberré, akit a tanár eléjük állít, mint példaképet. Sajnos valami egészen más történik:

megtanulnak színlelni, és megtanulnak csalni. Számos gyereki probléma éppen ennek a nevelési stílusnak az eredménye: A butaság tanulható: Ha azt mondják neked, hogy buta vagy, és nincs semmi lehetőséged arra, hogy meggyőződjél az ellenkezőjéről, és ezt naponta tízen mondják neked különféle emberek. Ha téged butának tartanak, akkor haszontalan vagy, akkor értéktelen vagy. Ha azt mondják, hogy hazudozó vagy, akkor ez ellen semmi módon nem lehet tiltakozni. Ha tolvajnak mondanak, akkor egy idő után mindent elemelsz, amit csak lehet. A gyerekek, amikor ezeket a tetteket elkövetik, és utána is szégyellik magukat, de a környezet nyomása erősebb náluk. Változásra csak akkor van esély, ha a környezet nem erősíti meg újra meg újra a rájuk aggatott címkéket. Ekkor van lehetőség a változásra.

A felnőtt társadalom jó része sziklaszilárdan meg van győződve arról, hogy a gyerekek, ha hagyjuk őket a maguk igényei szerint fejlődni, akkor egoistákká lesznek, olyanokká, akik vakok a másik ember igényeire és jólétére, de mint azt a demokratikus iskolák igazolják, a valóság ennek ellenkezője. Ha a gyerekeket kényszerítjük, hogy megtegyenek bizonyos dolgokat, engedelmesséjének szabályoknak, akkor megfosztjuk őket attól a lehetőségtől, hogy gondolataik legyenek a többi emberrel kapcsolatban. De ha a gyerekek a maguk útján fejlődnek, akkor ehhez szükségük lesz más

emberekre, senki nem fejlődik úgy, mint egy virág, pusztán vizet és táptalajt igényelve. Mi emberek igényeljük fejlődésünkhöz a többiekét. Ezért e r ő s z a k k a l kényszeríteni az embereket arra, hogy alkalmazkodjanak másokhoz felesleges, sőt ellenkező hatást ér el. A Dartington iskola volt tanulója H a n a r a h

Highland fogalmazta meg: „kezdettől fogva felelősséget kapsz önmagaddal kapcsolatban, hogy azt tanuld, amit meg tudsz tanulni, abban, hogy mit ne csinálj, hogy mi lehetsz, és mi szeretnél lenni, és ezzel megtanulod azt is, hogy ugyanolyan fontos vagy, mint bárki más a közösségben, vagy ami ugyanaz fordítva, hogy mindenki más ugyanolyan fontos, mint te vagy”.

Mindez azért nehéz, mert kevesen vannak olyanok a tanárok között, akik képesek gyerekekkel olyan beszélgetéseket folytatni, amelyekben kifejeződik, hogy mindkét félnek egyenlő méltósága van. Az iskolák életét megtöltik a fegyelmezési kísérletek, a demonstrációk, a figyelem felkeltésének kísérletei. Azt a közismert igazságot, hogy ezek hatására ritkán, vagy egyáltalán keletkezik igazi érdeklődés, a szőnyeg alá söprik. A kényszer nagyon gyakran akadály a tanuláshoz, de erről nem illik beszélni. Az őszinte beszéd helyett előkerül a régi módszer: kérdéseket kell feltenni a gyerekeknek. Ezzel a módszerrel lesznek vezetve a gyerekek célok felé, amelyeket nem ők választottak maguknak, így csak olyan dolgok kerülnek majd elő, amikről a tanároknak kész válaszai vannak. Erre azért van szükség, mert így tudja a tanár megőrizni a tekintély látszatát, miközben nincs valódi tekintélye, de erről mindenki hallgat, mert a hatalom egyik legfontosabb aspektusa hallgatásra kényszeríteni az alávetettet. Így jönnek létre az iskolában a jól ismert beszélgetések, amelynek során csak a tanár kérdez, csak a tanár értékeli a kérdésre adott választ, és amelynek során a gyerekek soha nem tehetnek fel saját kérdéseket.

Részletek Fóti Péter: *Miért nem tehetnek fel a gyerekek kérdéseket az iskolában?*

– című cikkéből

Forrás: demokratikusnevelés.hu

Mézes tudnivalók

A kanadai World News hetilap egyik számában jegyzéket készített azokról a betegségekről, amelyek mézzel és fahéjjal kezelhetők. Többek között felerősíti az immunrendszert, megvédi a vírusoktól, baktériumoktól, erőssé, munkabíróvá tesz.

Amit a mézről tudni kell:

oo Magas szénhidrát tartalmának köszönhetően a leghatékonyabb természetes energiaforrás.

oo 80 %-ban szőlőcukorból, és gyümölcscukorból áll, melyek egyszerű cukrok, így kímélik a májat és a hasnyálmirigyet, ezért a legjobb, ha édesítésre répacukor helyett mézet használunk.

oo Rendkívül gyorsan, közvetlenül a bélből szívódik fel.

oo Vértisztító hatása miatt fiatalítja, frissíti a szervezetet.

oo Kiváló segítség nemcsak a fáradtság, de a különböző betegségek leküzdésében is.

oo A méz szinte az összes ásványi anyagot tartalmazza, amely az emberi szervezet működéséhez szükséges.

oo A vérben kimutatható 24 elem közül 22 megtalálható benne.

oo A sötétebb mézek, mint a fenyő vagy a pitypang, gazdagabbak ásványi elemekben, vasban, rézben és mangánban.

oo A száraz, sötét, hűvös helyen, zárt üvegben tárolt méz két évig is képes megőrizni vitamintartalmát.

oo Magas B1, B2, B6, C vitamin, folsav.

Méz és fahéj – Jó, tudni!

Szívbetegség: A mézet keverje össze törött fahéjjal, és lekvár helyett ezt kenje a kenyérré. Fogyassza rendszeresen.

Csökkenti a koleszterinszintet, és véd az infarktus ellen. Akik már átéstek infarktuson, és rendszeresen fogyasztják ezt a keveréket, nagy az esélyük arra, hogy következő roham nem, vagy csak később következzen be. Ezen kívül könnyíti a légzést és erősíti a szív munkáját. Amerikában és Kanadában ezzel gyógyítják azokat a betegeket, akiknek koruk miatt ereik már nem annyira rugalmasak. A méz és a fahéj visszaadja az erek rugalmasságát.

Artritisz: Az ízületi kopásban szenvedő betegek reggel, délután és este egy pohár meleg vízbe tegyenek két kanál mézet és egy kanál törött fahéjat. A krónikus artritisztől is megszabadulhatnak, ha rendszeresen fogyasztják. A copenhaveni egyetemen végzett felmérés szerint 200 beteg közül az ital fogyasztása után 73 beteg teljesen megszabadult a fájdalomtól, és azok, akik nem tudtak járni, fájdalom nélkül közlekedtek.

Hólyagfertőzés: Egy pohár langyos vízbe tegyen két kanál mézet és egy kanál törött fahéjat. Megszünteti a húgyhólyag és a húgyutak fertőzését.

Koleszterinszint: Két kanál mézet és három teáskanál törött fahéjat keverjen össze 2 dl forró vízzel. Két órán belül 10 százalékkal csökkenti a koleszterinszintet. Ha naponta háromszor alkalmazza, a krónikus magas koleszterinszint lecsökken. Ha naponta fogyaszt mézet, megakadályozza a koleszterinszint emelkedését.

Megfázás: Ha gyakran megfázik, három napon keresztül naponta háromszor egyen egy kanál mézet és negyed kanál törött fahéjat. Gyógyítja a megfázást, a krónikus köhögést és megtisztítja a légcsövet.

Gyomorpanaszok: A méz és a törött fahéj keveréke gyógyítja a gyomorfájdalmat és megakadályozza a gyomorfekély kialakulását.

Nehéz gyomor: Egy kanál fahéj 2 kanál mézzel keverve megakadályozza a gyomorsav túlzott termelődését.

Nátha: Spanyol tudósok rájöttek, hogy a méz olyan természetes anyagokat tartalmaz, amelyek megölik a nátha baktériumtörzseit.

Bőrfertőzés: A méz-fahéj páros gyógyítja az ekcémát, az övsömört és a bőrfertőzés minden formáját.

Fogyás: Reggel éhgyomorral fél órával a reggeli előtt, este pedig lefekvés előtt igyon meg egy mézes fahéjas italt. Rendszeres fogyasztása csökkenti a súlyt a rendkívül kövérek esetében is. Még akkor is megakadályozza a zsír lerakódását, ha nagyon zsíros ételeket fogyaszt.

Krónikus fáradtság: A testi erőt legjobban, a mézben lévő cukor regenerálja. A mézet és fahéjat fogyasztó idős emberek erősebbek és mozgékonyabbak. Ha délután három óra körül fogyasztunk el ilyen italt, egy héten belül helyreáll a szervezet vitalitása.

Forrás: Méz-méz-méz

